

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277320016/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

Lejemålet til et koldt, men rent og billigt Tagkammer i en af de mørke Gader nær Universitetet — og fordi jeg levede i en Nøjsomhed, hvorefter jeg ikke tror, at nogen af Nutidens fattigste Studenter drømmer? Jeg fik ikke varm Mad én Gang om Måned, og jeg kendte ikke til Ild i min Ovn. Jeg løb på Gaderne eller gemte mig i en Krog af Adams store, lyse Værelse, hvor han lod mig sidde, også når han selv var ude, og hvorfra jeg stirrede på hans skønne og skarpe Profil, når han jærnlittig sad fordybet i sine Studier.

Eller hvorfor skal jeg fortælle om mit eget Studium, der i min Sult og Kulde, med min langsomme og tunge Fatteevne, mit drømmefyldte Sind, skred langsomt og trangt? om min Ensomhed blandt Studenterne, på Universitetet og på Gaden, i dens Vrimmel af Forretningsmænd, Officerer, Kunstnere og Lærde?

Det var jo altsammen kun Venten på Herrens Kalde, på at han skulde råbe og udpege mig min Plads.

Jeg troede jo ikke, som Eberhard, at Gud havde noget særligt for med mig — jeg kendte kun altfor vel mig selv — men jeg troede, og jeg troer endnu den Dag i Dag, ja så langt mer, som jeg nu har mit Livs visse Erfaring bag mig — at Gud, hvor stor og hvor fjern han end er, dog har sin Bestemmelse med hver sit Kreatur. Men har han ført os på Vejen imod den, da må vi selv vandre den, da nytter det ikke at klage eller bede, da vil han hverken høre eller se os — før vi når Målet, om vi når det.

Men på denne Herrens Føren mig ind på den for mig bestemte Vej, var det, jeg biede. Jeg vidste, det var en ringe Vej, men ikke hvor den lå. Og jeg bad kun og biede.

Enkelte Ting er der dog, jeg må fortælle fra mit Liv det År i København, mit sidste blandt Mennesker:

Der var blandt Studenterne en enkelt, jeg aldrig glemmer, endda jeg aldrig har vidst hans Navn, men som jeg vel skal finde på den store Gensynets Dag og drage frem for Herrens Trone, at han i han kan kende en af sine Disciple.

Han så en Dag i det teologiske Auditorium, at jeg, som sædvanlig, ikke kunde følge med i Diktaten — det